

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **T. T. Q.**, zastoupeného Mgr. Janem Hejdou, advokátem se sídlem Litvínov, Nám. Míru 18, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 4. 2005 č. j. 24 Az 394/2004 – 59,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 15. 7. 2005 se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 4. 2005 č. j. 24 Az 394/2004 – 59, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2004 č. j. OAM-1951/VL-20-05-2004 o neudělení azylu žalobci dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a nevztažení na něj překážky vycestování dle § 91 téhož zákona.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ve kterém byl žalobce řádně poučen o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl žalobci doručen ve smyslu § 46 odst. 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 30. 6. 2005.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. soud předá písemnost určenou fyzické osobě k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Podle odst. 3 téhož ustanovení nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené

v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou uloží.

Ustanovení § 50b odst. 1 o. s. ř. stanoví, že doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se považuje za uloženou dnem, v němž se bezvysledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování nebo, jde-li o doručování fyzické osobě, ani jinde nezastihl příjemce. Byla-li však doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, platí za den uložení písemnosti den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí.

Ustanovení § 50c odst. 1 o. s. ř. uvádí, že pokud byla písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

V projednávaném případě byla zásilka s rozsudkem Krajského soudu v Brně doručována do vlastních rukou žalobce na adresu M., Č. 627/653 (místo, na kterém se žalobce v době řízení o žalobě zdržoval) prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Jelikož žalobce nebyl na této adrese zastižen a jiné místo pro doručování nebylo známo, byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb dne 20. 6. 2005 a žalobci byla v místě doručování zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Žalobce si písemnost určenou do vlastních rukou v úložní době nevyzvedl, proto je ze den doručení rozsudku považován den 30. 6. 2005.

Z předloženého soudního spisu také vyplývá, že žalobce si zásilku u provozovatele poštovních služeb osobně převzal dne 4. 7. 2005.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku, tj. čtvrtek 30. 6. 2005 a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 14. 7. 2005. Kasační stížnost však byla žalobcem zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence teprve dne 15. 7. 2005.

Zákonnost postupu Krajského soudu v Ostravě při doručování rozsudku žalobce v kasační stížnost nezpochybnil. Skutečnost, že si žalobce rozsudek, který již byl doručen, později osobně u provozovatel poštovních služeb vyzvedl, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

